

“Cogito ergo sum.” („Cuget deci exist.”) – René Descartes 1637 Are dreptate
Bernard-Henri Lévy când zice azi: Parisul devine capitala globală a libertății, Franța ajunge să
își primească înapoi respectul de sine.

Franța seculară. Poziționarea elitelor franceze a fost impecabilă, demnă de elite ale Europei în secolul 21. Franța este vie Republică... în care există Libertate, nu doar la nivel de concept (teoretic), ci și ca realitate ce merită apărată cu orice risc, cu orice sacrificiu, fără nici un fel de limitare a creativității intelectuale. Libertatea de expresie nu este negociabilă... libertate de gândire și libertate de expresie versus obscurantism. Între astea aveai de ales. Au ales. Au francezii de ce să sărbătorească, în Paris au ieșit peste 1 milion de oameni în stradă, iar în Franța peste 3 milioane.

Știai de ce poți zbura cu avioane și te poți deplasa cu mașina, în loc să te rezumi la o tură cu cămila sau măgarul? Pentru că niște europeni nu s-au mai supus tâmpeniilor religioase care ziceau: “crede și nu cerceta”. Tot din acest motiv există antibiotice care să îți salveze viața (merită oare?). Aici, în vest-Europa post-religioasă, libertatea a creat contextul societal în care îți poți pune întrebări, poți supune analizei raționale orice afirmație, iar dacă ele par tâmpenii poți râde de ele. Cretinisme religioase sunt multe în fiecare religie, iar dacă vrei poți să râzi de imbecilități adunate în variate “cărți sfinte”. Dreptul tău ca om este să pui sub semnul întrebării orice afirmație, indiferent de subiect; iar dacă nu era așa, încă se credea că Pământul este plat așa cum scrie în aceste minunate legende arhaice. Dreptul de a pune întrebări, de a comenta “adevărurile” religioase nu exista pe vremea Inchiziției... te ardeau pe rug jegurile umane numite preoți creștini dacă puneai sub semnul întrebării cretinismele propăvăduite de ei. Eliberarea de sub “adevărurile” religioase impuse cu violență de șleahtele de popi a fost un proces dificil... dar acest pas a creat societatea modernă post-teocratică. Acum, vestul nu se lasă intimidat de alți cretini care să aibă sensibilitățile lor religioase care mai de care mai aiuritoare... pe care să le rezolve cu mitraliere. Azi vine islamistul cu pretenția să nu desenezi, mâine cu pretenția să nu meargă fetele la școală, apoi să poarte voal, burca sau cum naiba îi zice la husa aceea pentru butelie, apoi să porți barbă apoi să faci vizite la Mecca și ești și tu fiul deșertului. Asta nu înțelege retardatul intelectual medieval est-european.

Ce semnificație are situația, privită dinspre estul European? Da, am văzut ce au zis și unii și ceilalți. Îmi este greață fizică de ceea ce am văzut la cei din est... și nu mă refer la oamenii de la fabrici și uzine, la cei cu tractorul, la masele de manevră de la care nu poți avea nici un fel de pretenții... ci la presupusele elite intelectuale, politice, personalități ale societății civile... de facto o mare gașcă de moime sutaniste. Este oarecum dureros să vezi asta în Europa secolului 21. De facto, în est-europa este încă evul mediu, încă nu a ajuns pe aici Renașterea și nici Iluminismul. Și, poate că nici nu vor ajunge. Îmi este o uriașă milă față de așa-zisele elite intelectuale retardate, precum și în ceea ce îi privește pe politrucii din aceste zone. Fosile vii, hatterii și brontosauri. Deși viețuind pe acest continent în secolul 21... diferențele de la vest la est sunt uriașe. Nu este distanța fizică de câteva mii de km, ci este de ani-lumină. De facto, pe plan intelectual estul este mult mai aproape de Islamabad și Beirut decât față de Paris. Cum poate esticul mai răsărit dar provenit recent din țărănoiul religios medieval să perceapă valorile elementare ale vestul... adică statul secular – eliberarea de sub tâmpeniile religioase de variate feluri, libertatea creațiilor artistice, intelectuale? Nu poate. Este ca și cum ai cere unui imbecil să perceapă raționalitatea științifică, argumentația teoriilor șamd. Nu ai cum să pretinzi așa ceva. Nu ai cu cine, niște țărani.

Esența statului laic, non-religios, asigurarea libertății de expresie sunt aspecte elementare ale vestului care nu pot fi înțelese de politrucii & pseudo-elitele intelectuale retardate ale estului. Ce să înțeleagă din esența culturii din Franța careva tăntălău al estului? Ce să perceapă din industria culturală franceză mai puternică financiar decât industria producătoare de mașini... cea care nu este afectată nici de criza financiară? Ce să știe “parlamentarul auto”? Ce știe proasta grevistă a foamei ajunsă senator despre libertatea de a fi desenator... ce știe proasta despre satiră?... Ce știe despre clădirile bisericilor vestului transformate în biblioteci, săli de sport, magazine, baruri sau restaurante? Incultura, iraționalitatea estului rezultă din lipsa interesului de a înțelege – combinat cu o religiozitate medievală care menține sărăcia inclusiv intelectuală. Pe vestici nu îi mai amețești așa de ușor cu aberațiile evreilor din deșert, din urmă cu două mii de ani. Dacă ar avea și ei 18.000 de spelunci cu sutaniștii în dotare, plus cântăreți de speluncă finanțați de la buget, deja careva călugăr dreptcredincios a la Tanacu ar fi acționat pentru a rezolva problema cu libertatea de exprimare.

Din păcate, societatea civilă din est a arătat că nici ea nu deține capacitatea intelectuală, de a avea o poziție care să o ridice peste marea masă de tăntălăi, peste politrucii și ciudați lideri de opinie recent ieșiți din grote. O menajerie constituită din călugări, politrucii, sutaniști, giboni, orangutani, neanderthalieni, jurnaliști de 2 bani... constăți că evoluția pe plan intelectual nu a prea progresat prin estul european. Această societate a estului nu a produs nici un fel de René Descartes, Denis Diderot, Voltaire, nu a produs Charles Darwin... Mulți dintre intelectualii estici au emigrat și s-au realizat la Paris nu din cauza mizeriilor fizice ale estului... ci din cauza mizerabilității și retardului societal-intelectual al zonei, un marasm din care au simțit nevoia să scape. Și bine au făcut că au plecat, că aici praful se alegea din ei. Alți mulți intelectuali

Marș la Paris (articol de dr. Peter Lengyel)

Scris de dr. Peter Lengyel

Duminică, 11 Ianuarie 2015 22:38 - Ultima actualizare Luni, 12 Ianuarie 2015 15:13

est-europeni din urmă cu un secol au învățat la Paris... și au revenit în est... dar au murit demult... iar în societate efectul lor este atât de nesemnificativ de parcă ei nici nu ar fi existat.

AUTOR ©

[dr. Peter Lengyel](#)

PS. Riscul organizării unui asemenea eveniment în contextul actual este evident... mare. Uriaș. A controla 100% (adică nu 99%) miile de cetățeni francezi care sunt considerați ca fiind islamiști radicalizați, mulți cu experiența luptelor jihadiste prin vizite orientale... este evident imposibil. Masele de oameni ai Franței au decis să iasă să arate că nu le este frică, iar președintele Franței nu avea cum să rămână departe... și nici invitații lui nu își permitau să nu vină. Circa 50 de președinți/ prim-miniștri au riscat să se plimbe pe stradă... la un nivel draconic al securizării asigurat de Franța... Ce țintă mai atractivă poate exista pe Planeta asta pentru teroriști? Dar ei nu au riscat să atace... ei au nevoie de a decide când să acționeze, când nimeni nu se așteaptă. Așa că marșul a ieșit fără incidente majore, Statul Francez, Republica Franceză a câștigă o bilă albă. Desigur, era îndeajuns un singur cretin religios islamist să facă ceva spectaculos așa cum a învățat în ceva tabere de antrenare în Yemen... nici nu vrei să îți imaginezi cam ce se putea întâmpla. În sensul că mai sunt mii și milioane de islamiști prin zona vestului european.

SURSA:

[Peter Lengyel blog](#)